

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Αντιπρόσωποι των μελών του ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία,

Σας καλωσορίζω όλους και όλες, στο 3<sup>ο</sup> Συνέδριο τομής και συνέχειας του Κόμματός μας.

Σας καλωσορίζω σε μια γιορτή της συμμετοχής, του πολιτικού διαλόγου και της δημοκρατίας.

Καλωσορίζω τη συμμετοχή σας, μα πιο πολύ καλωσορίζω την αποφασιστικότητά σας να μετατρέψουμε αυτό το Συνέδριο σε ένα μεγάλο άλμα για την πολιτική αλλαγή.

Στην αρχή της αντίστροφης μέτρησης για μια προοδευτική κυβέρνηση που έχει ανάγκη ο τόπος.

Αυτή τη θέληση μεταφέρετε σήμερα εδώ.

Τη συμπυκνωμένη θέληση των δεκάδων χιλιάδων μελών του ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία, που εσείς εκπροσωπείτε, να απλώσουμε το κόμμα παντού όπου αναπνέει η αντίσταση στις πολιτικές της καταστροφής.

Και να δώσουμε το μήνυμα της νίκης.

Να μετατρέψουμε την οργή σε ορμητικό ρεύμα αλλαγής.

Να μετατρέψουμε την απόγνωση σε ελπίδα.

Και μαζί να σηκώσουμε ξανά τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα.

Αυτή είναι η μεγάλη ιστορική ευθύνη, που όλους εμάς εδώ σε αυτό το στάδιο μας βαραίνει.

Η ευθύνη απέναντι στη κοινωνική πλειοψηφία που για άλλη μια φορά βρίσκεται σε συνθήκες λεηλασίας.

Η ευθύνη απέναντι στην εργατική τάξη που πάνω στις θυσίες της χτίστηκε αυτή η χώρα.

Η ευθύνη μας απέναντι στη μεσαία τάξη που αισχρά εξαπατήθηκε από τη Δεξιά του κου Μητσοτάκη στις προηγούμενες εκλογές.

Η ευθύνη μας κυρίως απέναντι στις νέες και στους νέους, στις επόμενες γενιές που θα κληθούν να πάρουν στις δικές τους πλάτες το μέλλον αυτού του τόπου.

Και απέναντι σε αυτή την ευθύνη έχουμε μόνο μια επιλογή.

Να πετύχουμε.

Να τα καταφέρουμε.

Και σας διαβεβαιώνω ότι θα τα καταφέρουμε.

Το εγγυάται η ιστορία μας.

Το εγγυάται η διαδρομή της Αριστεράς σε δύσκολες δεκαετίες.

Οι θυσίες για το συμφέρον του λαού και της χώρας.

Η μνήμη όσων έδωσαν και τη ζωή τους ακόμα για την ελευθερία της πατρίδας, τη δημοκρατία, το σοσιαλισμό.

Το εγγυάται και η δική μας διαδρομή ως αντιπολίτευση, αλλά και ως κυβέρνηση, που απάλλαξε την Ελλάδα από τα δεσμά της χρεοκοπίας και των δανειστών.

Το εγγυόνται τα πρόσωπά σας, όλα αυτά τα πρόσωπα που συναντάμε παντού σε όλη τη χώρα, που δεν βολεύονται με λιγότερο ουρανό.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, σύνεδροι του 3<sup>ου</sup> Συνεδρίου μας, ανταμώνουμε σήμερα σε ένα ιστορικό Συνέδριο τομής και συνέχειας, όπως εδώ και αρκετό καιρό έχουμε αποφασίσει.

Η πανδημία καθυστέρησε το αντάμωμά μας.

Και ίσως το Συνέδριό μας να γίνεται τελικά σε έναν κόσμο εντελώς διαφορετικό από αυτόν που είχαμε όταν το εξαγγείλαμε.

Η διαρκώς εντεινόμενη κλιματική κρίση, η πανδημία, ο πόλεμος, η ενεργειακή κρίση διαμορφώνουν έναν περιβάλλον αλλεπάλληλων κρίσεων και πρωτόγνωρων προκλήσεων.

Αλλά σε αυτό το δυστοπικό περιβάλλον μεγαλώνουν και οι ευθύνες των δυνάμεων της Προόδου που υπερασπίζονται το όραμα μιας κοινωνίας ελευθερίας και ισότητας.

Σε αυτόν τον αγώνα δεν είμαστε μόνοι.

Το Συνέδριό μας είναι αναπόσπαστο μέρος μιας μεγάλης και δυναμικής διαδικασίας που λαμβάνει χώρα σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Από τις ΗΠΑ μέχρι την Πορτογαλία κι από την Ελλάδα μέχρι τη Γαλλία, δυναμώνει μέρα με τη μέρα η συζήτηση για την ευθύνη που έχουν σήμερα η Αριστερά και οι Προοδευτικές Δυνάμεις να γίνουν μέρος τη λύσης.

Διότι ο κόσμος γίνεται ολοένα και πιο σκληρός.

Οι ανισότητες διευρύνονται, οι παγκόσμιες απειλές αναδύονται ξανά μαζί με τις αλληπάλληλες κρίσεις.

Τόσο που καθιστούν σήμερα πιο επίκαιρο από ποτέ ένα παλιό για την ανθρωπότητα δίλλημα.

«Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα».

Και αν η απάντηση που δίνουν οι παγκόσμιες εξελίξεις,

η κλιματική καταστροφή, η κλιμάκωση της φτώχειας και της περιθωριοποίησης, η καταδίκη σε θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων από ένα ιό, αλλά και ο πόλεμος που ξαναφέρει στο προσκήνιο τη πυρηνική απειλή,

Αν η απάντηση των εξελίξεων είναι βαρβαρότητα,

Τότε εμείς είμαστε εδώ, μαζί με δισεκατομύρια άλλους ανθρώπους σε ολόκληρο το πλανήτη για να πούμε ΟΧΙ.

Η απάντηση για το μέλλον του κόσμου μας δεν είναι βαρβαρότητα.

Η απάντηση είναι δικαιοσύνη

Η απάντηση είναι ισότητα.

Η απάντηση είναι ειρήνη.

Η απάντηση είναι περιβαλλοντική προστασία.

Η απάντηση είναι οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη.

Αυτή τη μεγάλη παγκόσμια ιδεολογική παρακαταθήκη, εκφράζει το κόμμα μας, ο ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία στη χώρα μας.

Στη χώρα των μεγάλων παραδόσεων και των μεγάλων αγώνων για δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη.

Για αυτό και πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας σε κάθε μας βήμα, ότι δεν είμαστε εφήμερο τέκνο της συγκυρίας, αλλά τέκνο της ανάγκης.

Ότι ερχόμαστε από πολύ μακριά και έχουμε στόχο να πάμε πολύ μακριά.

Και όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια της βίαιης ωρίμανσης, μάθαμε να τολμάμε να αλλάζουμε.

Μάθαμε να είμαστε ένα κόμμα εν κινήσει.

Που δεν ξεπεράστηκε από την ιστορία αλλά άνοιξε δρόμο στην ιστορία.

Που δε συμβιβάστηκε με τη διαχείριση της εξουσίας αλλά τόλμησε να αναλάβει πολιτικό κόστος.

Γιατί δε διστάσαμε να μπούμε στη φωτιά της μάχης για την υπεράσπιση της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Γιατί δε διστάσαμε ακόμη και να καούμε για την υπεράσπιση των αξιών μας.

Έχοντας πάντα μία μόνο βεβαιότητα :

Ότι ο κόσμος πρέπει να αλλάξει.

Ότι η Ελλάδα μπορεί να αλλάξει.

Αυτή η βεβαιότητα ήταν ο οδηγός κάθε μας απόφασης.

Μικρής ή μεγάλης.

Η βεβαιότητα ότι η λιτότητα και ο αυταρχισμός δεν είναι μονόδρομος.

Η βεβαιότητα ότι οι ιδιοκτήτες της χώρας είναι οι πολίτες της και όχι οι ολιγάρχες της και οι πολιτικοί τους εκφραστές.

Οι πορφυρογέννητοι της εξουσίας.

Αυτή, συντρόφισσες και σύντροφοι ήταν και είναι η βεβαιότητα ενός κόμματος που ταυτίζεται με αυτούς που εκπροσωπεί στη μεγάλη αρένα της πολιτικής.

Όχι ένα κόμμα συζύγων της εξουσίας, αλλά εραστών της δικαιοσύνης.

Και σήμερα μ' αυτή τη βεβαιότητα πορευόμαστε.

Ότι σύντομα η χώρα θα έχει μια νέα ισχυρή, προοδευτική κυβέρνηση, με προμετωπίδα της την ελευθερία, την ισότητα, την αλληλεγγύη, την κοινωνική δικαιοσύνη.

Κι αυτή η βεβαιότητα πατάει γερά στην πραγματικότητα.

Αλήθεια, για θυμηθείτε πόσοι ήταν αυτοί που προεξόφλησαν από το 2011 κι μετά ότι είμαστε είναι ένα πυροτέχνημα που θα επιστρέψει στο 3%;

Πόσοι ήταν αυτοί που προεξόφλησαν από το 2015 και μετά ότι δε θα βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια, ότι θα συντριβούμε και θα διαλυθούμε ;

Αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν εγκατέλειψε τη μάχη, όχι μόνο δε συρρικνώθηκε αλλά βγήκε νικητής και μεγάλωσε.

Αντάμωσε μετά το 2018 με χιλιάδες νέους συνοδοιπόρους, δημοκρατικούς και προοδευτικούς πολίτες.

Πολίτες που τον πρωτοσυνάντησαν στις κάλπες από το 2012.

Άλλους που είμασταν μαζί, χώρισαν οι δρόμοι μας και τώρα ξανανταμώσαμε.

Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες σε όλη την Ελλάδα που είναι απόψε εδώ.

Είναι στο σπίτι τους, είναι στο κόμμα τους.

Στον ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία.

Στο κοινό μας σπίτι.

Μαζί με πολλούς χιλιάδες δημοκρατικούς πολίτες που πρώτη φορά εντάχθηκαν σε ένα κόμμα.

Και είναι και αυτοί όλοι εδώ.

Στρατεύτηκαν με πάθος, με εντιμότητα και ανιδιοτέλεια για να αλλάξουμε τη χώρα.

Συμπορεύτηκαν στο δύσκολο μα όμορφο αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη και προκοπή.

Σε αυτόν τον αγώνα σας καλωσορίζουμε όλους και όλες.

Σας καλωσορίζουμε σπίτι σας.

Μαζί θα προχωρήσουμε ενωμένοι, για να δώσουμε τον αγώνα καθημερινά, στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς, στα πανεπιστήμια, στις πλατείες και στους δρόμους.

Δείχνοντας στην πράξη ότι η δημοκρατική παράταξη στην Ελλάδα του 21ου αιώνα δεν είναι η επανάληψη μιας διακήρυξης από το χθες, αλλά κινητήριο δύναμη της προόδου σήμερα, και ελπίδα κοινωνικής και πολιτικής αλλαγής για το αύριο.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Ο μεγάλος Βρετανός Μαρξιστής ιστορικός, ο Έρικ Χομπσμπαουμ μίλησε για τον σύντομο 20ο αιώνα.

Είναι νομίζω ασφαλές, να πάμε τον ισχυρισμό του, ένα βήμα παραπέρα, όπως άλλωστε το διέβλεψε και ο ίδιος.

Ο 21ος αιώνας είναι καταγιστικός.

Στην αυγή της τρίτης δεκαετίας του, ο ιστορικός χρόνος μοιάζει να συμπυκνώνεται με πρωτοφανή ρυθμό.

Πολλοί από μας ανήκουν σε μια γενιά που ωρίμασε ακριβώς στο μεταίχμιο, σε ένα κόσμο που άλλαζε μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Ήταν η εποχή του περίφημου τέλους της ιστορίας.

Της υπόσχεσης μιας νέας, δήθεν εξελιγμένης και άτρωτης εκδοχής του παγκόσμιου καπιταλισμού, στην οποία οι ταξικές αντιθέσεις θα εξαφανίζονταν, γιατί όλοι θα είχαν ικανοποιητικό μερίδιο στην πίτα της παγκόσμιας οικονομίας.

Ήταν τόσο μεγάλη η ισχύς αυτής της ιδέας που παρέσυρε στο διάβα της τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων.

Επιβλήθηκε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο σε όλο σχεδόν τον κόσμο.

Αποδείχτηκε όμως, ότι ήταν ένα τεράστιο ψέμα, μια τεράστια απάτη.

Αν κοιτάξουμε τον κόσμο σήμερα, δεν θα δούμε το τέλος της ιστορίας, αλλά το τέλος αυτής της απάτης.

Ο ύστερος καπιταλισμός ανεξέλεγκτος, χωρίς αντίπαλο δέος, έχει απεμπολήσει κάθε ίχνος διαφωτισμού, έχει ενοχοποιήσει κάθε σκίρτημα αλληλεγγύης και ισότητας, έχει οδηγεί την ανθρωπότητα και την ιστορία σε ένα νέο και ακόμη πιο άγριο κεφάλαιο σκότους.

Παράγει συνεχώς και αναπαράγει:

Την ασύδοτη εξουσία των αγορών.

Τις γιγαντιαίες κοινωνικές ανισότητες.

Τη μισαλλοδοξία και το ρατσισμό.

Την έμφυλη βία και την κοινωνική περιθωριοποίηση.

Την καταστροφή του κοινωνικού κράτους, της δημόσιας παιδείας, της κάθε είδους κοινωνικής προστασίας.

Την υποταγή της δημοκρατίας στα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και την κανονικοποίηση του αυταρχισμού.

Αυτό είναι το διαβόητο δόγμα του νεοφιλελευθερισμού.

Τα δυο τελευταία χρόνια όμως, ζούμε και κάτι ακόμα πιο επικίνδυνο από όλα αυτά:

Την απόλυτη περιφρόνηση της ανθρώπινης ζωής εν ονόματι του κέρδους.

Εκατομμύρια άνθρωποι χάθηκαν σε όλο τον πλανήτη, όταν η πανδημία χτύπησε ένα κόσμο που είχε νομιμοποιήσει ότι η δημόσια υγεία είναι αγαθό που πωλείται και αγοράζεται.

Ένα κόσμο όπου η σωτηρία δισεκατομμυρίων ανθρώπων περνά από την εκτίμηση κόστους και κέρδους, στα επενδυτικά σχέδια δέκα μεγάλων πολυεθνικών του φαρμάκου.

Και η απειλή δεν σταματά εδώ.

Η κλιματική κρίση δεν είναι φυσικό φαινόμενο.

Είναι η μεγαλύτερη πληγή που άνοιξε ο νεοφιλελευθερισμός στο σώμα του πλανήτη.

Η συνέπεια της αλόγιστης εκμετάλλευσης των φυσικών του πόρων.

Το αποτύπωμα του τρόπου κοινωνικής οργάνωσης που επέβαλλε για να στηρίξει την παραγωγή του πλούτου.

Είναι το διαρκές έγκλημα μιας πολυεθνικής κάστας που επέβαλλε ως ύψιστες αρχές τον άκρατο ανταγωνισμό και την με κάθε τρόπο διόγκωση των υπερκερδών της, αδιαφορώντας παντελώς για το μετά και το αύριο.

Και είναι ακριβώς η ίδια εγκληματική και κοντόφθαλμη λογική που σήμερα φέρνει ξανά την παγκόσμια κοινότητα αντιμέτωπη με έναν ακόμη πιο φρικτό εφιάλτη, που για χρόνια πίστευε ότι δεν θα ξαναζήσει.

Τον εφιάλτη της πυρηνικής απειλής.

Η Ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, ξαναέκανε ορατό τον κίνδυνο της. 80 χρόνια μετά τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι, στη χώρα που έζησε τη φρίκη του Τσερνομπίλ, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τις συνέπειες που γεννούν οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί, ο εθνικισμός και η

απαξίωση των διεθνών οργανισμών, της Διπλωματίας και του Διεθνούς Δικαίου.

Ο πόλεμος στη καρδιά της Ευρωπαϊκής Ηπείρου.

Η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής.

Οι χιλιάδες άμαχοι νεκροί.

Οι θηριωδίες αλλά και η απειλή μιας ακόμη πιο γενικευμένης σύγκρουσης, δεν αποτελούν σενάρια μυθοπλασίας αλλά μια οδυνηρή πραγματικότητα.

Μια πραγματικότητα που οφείλουμε να αλλάξουμε.

Μια δραματική εξέλιξη που οφείλουμε να αποτρέψουμε.

Και όλοι μας εκφράζουμε με κάθε τρόπο την αλληλεγγύη μας και τη συμπαράστασή μας στο δοκιμαζόμενο Ουκρανικό λαό.

Και η συμπαράστασή μας δεν είναι μόνο λόγια αλλά μετουσιώνεται σε πράξη, στηρίζοντας τη καμπάνια της αλληλεγγύης για όλους, για ανθρωπιστική βοήθεια που σύντομα θα αποσταλεί στους πρόσφυγες και στους ανθρώπους που ζούνε τη φρίκη του πολέμου, μεταξύ των οποίων και οι χιλιάδες ελληνικής καταγωγής πολίτες της Μαριούπολης και της Οδυσσού.

Το μεγάλο μερίδιο της ευθύνης για αυτή τη τραγωδία, σαφώς και βαρύνει αυτόν που επιτίθεται.

Στη Ρωσία του Πούτιν που παραβιάζει κάθε έννοια Διεθνούς Δικαίου.

Και πρέπει να πιεστεί με κάθε μέσο να σταματήσει την εισβολή.

Ευθύνες όμως υπάρχουν και στις ΗΠΑ και την Ε.Ε. που επέκτειναν το ΝΑΤΟ χωρίς να οικοδομήσουν μια αδιαίρετη αρχιτεκτονική ασφάλειας με τη Ρωσία, όπως είχε συμφωνηθεί το 1999, παραβίασαν το διεθνές δίκαιο με επεμβάσεις τους και δεν έκαναν ό,τι μπορούσαν για να αποτρέψουν τον πόλεμο.

Και ειδικότερα σε ότι αφορά την ΕΕ είναι προφανές ότι οι πληγές της από τη πολεμική αυτή σύγκρουση θα είναι μεγάλες, ίσως και ανυπολόγιστες.

Εδώ και καιρό προειδοποιούμε ότι η ΕΕ -που αποτελεί αμετάθετη και αμετακίνητη επιλογή μας- δεν πορεύεται καλά.

Η απουσία της στη διεθνή πολιτική είναι εμφαντική.

Ουραγός στις παγκόσμιες εξελίξεις.

Αντί να οικοδομήσει μια αυτόνομη κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, αδράνησε και σταδιακά αποδυναμώθηκε κάτω από την πίεση της πολιτικής των ΗΠΑ και την λογική του ΝΑΤΟ.

Και σήμερα, παρά τα όποια θετικά βήματα έγιναν για την αντιμετώπιση των οικονομικών επιπτώσεων της πανδημίας, βρίσκεται ξανά μπροστά σε ενδεχόμενο σοβαρής κοινωνικής και πολιτικής κρίσης.

Αιτία είναι και εδώ η επικράτηση του νεοφιλελευθερισμού.

Οι κυρίαρχες κοινωνικές και οικονομικές πολιτικές περιθωριοποίησαν τα λαϊκά στρώματα ακόμη και σε ισχυρές χώρες, όπως η Γαλλία.

Οι αλληπάλληλες δε κρίσεις- στην οικονομία, στην πανδημία, τώρα ο πόλεμος και η ενεργειακή κρίση- οδηγούν σε φτωχοποίηση μεγάλο μέρος της μεσαίας τάξης.

Είχαμε προειδοποιήσει ότι τα δημοκρατικά θεμέλια της Ένωσης θα δοκιμαστούν τα αν ατροφήσουν κοινωνικά της στηρίγματα.

Ότι η υπεροψία των δυνάμεων της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης που κάπως πρόωρα πανηγύρισαν για το τέλος της Ιστορίας, οι εντεινόμενες κοινωνικές ανισότητες, τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα και η κλιματική κρίση θα ανοίξουν δυο δρόμους :

Ο ένας θα έχει κυρίαρχες τις δυνάμεις της Ακροδεξιάς , του εθνικισμού και του ρατσισμού.

Στον άλλο μια κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία της Αριστεράς και των προοδευτικών δυνάμεων θα βάλει την σφραγίδα της.

Είδαμε πρόσφατα τι έγινε στην Ουγγαρία.

Ζούμε αυτές τις μέρες με την αγωνία για τον δεύτερο γύρο στην Γαλλία.

Βρισκόμαστε μπροστά στην ειρωνεία της ιστορίας, την στιγμή που η Ένωση αντιμάχεται τον αυταρχισμό στα εξωτερικά της σύνορα, να

δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για τους μιμητές του αυταρχικού δρόμου στο εσωτερικό της, και εξαιτίας των αδιεξόδων που προκαλεί στους πολίτες.

Παράλληλα όμως έχουμε και το θετικό παράδειγμα στην Πορτογαλία και την Ισπανία.

Αυτό το παράδειγμα θέλουμε να πολλαπλασιάσουμε, θέλουμε να είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση στην ήπειρο μας.

Και το επόμενο βήμα θα γίνει εδώ στην Ελλάδα στις επόμενες εκλογές.

Όπου και εδώ η αντιπαράθεση, η βασική διαχωριστική γραμμή θα είναι απέναντι στη νεοφιλελευθερη Δεξιά, ίσως στην πιο ακραία νεοφιλελευθερη εκδοχή ευρωπαϊκής Δεξιάς, αυτή της ΝΔ του κου Μητσοτάκη και στις προοδευτικές δυνάμεις που επιδιώκουν ένα τέλος στον παραλογισμό της ασύδοτης λειτουργίας των αγορών.

Αυτή είναι η βασική μας αντίθεση :

Από τη μια οι αγορές και τα κέρδη.

Από την άλλη οι άνθρωποι και οι κοινωνικές ανάγκες.

Από τη μια οι νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες των λεγόμενων trickle down economics που δε δούλεψαν ούτε καν στην εποχή της κανονικότητας.

Οι ιδεοληψίες που διεύρυναν τις ανισότητες και τη φτώχεια.

Και από την άλλη οι σοσιαλιστικές ιδέες που σφράγισαν τον εικοστό αιώνα, κακοποιήθηκαν στην πράξη, δυσφημίστηκαν στη θεωρία, αλλά σήμερα επανέρχονται στο προσκήνιο.

Η ανάγκη ρύθμισης της αγοράς.

Η ενίσχυση της κοινωνικής προστασίας.

Η ενίσχυση της παρέμβασης του κράτους, όχι ως κομπάρσου και διαιτητή των ελίτ, αλλά ως εγγυητή της κοινωνικής συνοχής και ρυθμιστή της ανάπτυξης.

Η ενδυνάμωση του κόσμου της εργασίας, ως βασικού παράγοντα οικονομικής και κοινωνικής προόδου.

Μια συνολική αντιπρόταση, που φέρνει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του.

Που επαναφέρει το ρόλο του κράτους και καταπιάνεται από την αρχή με την έννοια των κοινών αγαθών.

Αυτές είναι οι ιδέες και οι αξίες που θεμελιώνουν το νέο κόσμο τον οποίο εμείς οραματιζόμαστε.

Αλλά αυτός ο κόσμος για να γεννηθεί πρέπει να ξεμπερδεύει με τον παλιό.

Με τον κόσμο της αδικίας και της εκμετάλλευσης.

Με την πραγματικότητα δηλαδή που βιώνει σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών στη χώρα μας.

Γιατί στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, αγαπητοί σύντροφοι, ζούμε τις πιο σκληρές πλευρές της νεοφιλελεύθερης αγριότητας.

Χρειάστηκαν μόλις τρία χρόνια εντατικής εκμετάλλευσης, συρρίκνωσης δικαιωμάτων και εξαπάτησης, για να γίνει η Ελλάδα μια χώρα παράδεισος για την ολιγαρχία της.

Και κόλαση για την πλειοψηφία της κοινωνίας της που έχει βυθιστεί στην ανασφάλεια και σε μια αβίωτη καθημερινότητα.

Η ακρίβεια που δεν είναι γέννημα του πολέμου αλλά ήρθε πολύ πριν από αυτόν και πολλαπλασιάστηκε από τις κυβερνητικές επιλογές, έχει ήδη οδηγήσει σε οικονομικό αδιέξοδο εκατομμύρια νοικοκυριά, δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις.

Την ίδια στιγμή σχεδόν 30,000 άνθρωποι έχουν χάσει μέχρι σήμερα τη ζωή τους από τη πανδημία, πολλοί από αυτούς άδικα, σε ένα γονατισμένο και παρατημένο σύστημα υγείας.

Μικρομεσαίοι και αγρότες ασφυκτιούν μέσα στον κλοιό των αυξήσεων και της κρατικής αδιαφορίας.

Οι εργαζόμενοι πληρώνονται με ψίχουλα για να δουλεύουν με ωράρια και προδιαγραφές μεσαίωνα.

Ενώ οι νέες και οι νέοι μας, όταν δεν αναγκάζονται να φύγουν έξω, υποχρεώνονται να ζουν μέχρι τα τριάντα τους στο παιδικό δωμάτιο. Αν δεν έχουν οι γονείς τους την οικονομική δυνατότητα, στερούνται το δικαίωμα πρόσβασης στις πανεπιστημιακές σχολές που επιθυμούν και δε μπορούν να ζήσουν μαζί με τους ανθρώπους που αγαπάνε, να φτιάξουν τη δική τους ζωή στη δική τους στέγη.

Αυτή η Ελλάδα που μόλις βγήκε από τη χρεοκοπία ξανανταμώνει με τη κοινωνική κρίση, είναι η Ελλάδα που έχει την υπογραφή : Κυριάκος Μητσοτάκης.

Ο κος Μητσοτάκης δεν είναι ένας άνθρωπος που προκαλεί ατυχία. Είναι ένας άνθρωπος που ασπάζεται ατυχείς πολιτικές.

Πολιτικές που προκαλούν καταστροφή.

Πολιτικές που επιτάχυναν και πολλαπλασίασαν τις κρίσεις και τις επιπτώσεις τους στην ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Είναι ο πρωθυπουργός-εργολάβος που από την πρώτη στιγμή γνώριζε απολύτως ποια δουλειά και για ποιους έπρεπε να κάνει.

Ποιοι τον ανέδειξαν, ποιοι τον στήριξαν, για ποιους ήρθε να κυβερνήσει.

Ούτε η πανδημία δεν άλλαξε αυτή του τη στρατηγική. Το αντίθετο.

Μετέτρεψε την πανδημία σε ευκαιρία για να κάνει ακόμα περισσότερα.

Να εκμεταλλευτεί το ειδικό καθεστώς της Βουλής για να περάσει αντιλαϊκά νομοσχέδια.

Να μοιράσει 7 δις με απευθείας αναθέσεις και κλειστούς διαγωνισμούς, χωρίς κανένα έλεγχο, σε όλη την ομήγυρη των κρατικοδίαιτων κηφήνων του κομματικού κράτους.

Να δώσει γη και ύδωρ στους ιδιωτικούς ομίλους της υγείας, ενώ τους επέτρεπε να αφήνουν έξω από τις πόρτες των κλινικών τους τη μάχη ενάντια στον ιό.

Να αφήσει απλήρωτους και να καταδιώκει γιατρούς και νοσηλευτές, ενώ έδιναν έναν αγώνα αυτοθυσίας για ολόκληρα μερόνυχτα στα νοσοκομεία που βούλιαζαν από ασθενείς.

Και φυσικά,

Να μοιράσει κρατικό χρήμα στα ΜΜΕ για να τον λιβανίζουν.

Για να κάνουν το άσπρο-μαύρο.

Για να σερβίρουν μια εικονική πραγματικότητα.

Για να αποκρύψουν και να διαστρεβλώσουν την αλήθεια μιας χώρας που έφτασε να έχει τις περισσότερες απώλειες στην Ευρώπη, ανά εκατομμύριο πληθυσμού στη πανδημία.

Σήμερα όμως που η ακρίβεια σαρώνει εκατομμύρια νοικοκυριά, ο κ. Μητσοτάκης πέφτει θύμα των ίδιων του των επιλογών.

Η εικονική πραγματικότητα που πάσχισε να δημιουργήσει για τους πολίτες, έγινε τελικά η πολιτική του καταδίκη.

Και έρχεται απότομα αντιμέτωπος με τις συνέπειες των πράξεων του. Έρχεται αντιμέτωπος με τις πραγματικές συνέπειες κάθε στρατηγικής του επιλογής.

Την επιλογή του:

Να εκχωρήσει τη ΔΕΗ στους ιδιώτες εν μέσω ενεργειακής κρίσης.

Να αφήσει το ιδιωτικό χρέος να διογκώνεται.

Να κρατήσει παγωμένο τον κατώτατο μισθό.

Να χτυπήσει τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα προς όφελος των μεγάλων ομίλων.

Να ιδιωτικοποιήσει την επικουρική ασφάλιση.

Να νομιμοποιήσει δια της απουσίας του κράτους, την αισχροκέρδεια, τροφοδοτώντας το μεγαλύτερο κύμα ακρίβειας των τελευταίων δεκαετιών.

Να πουλήσει τα φύκια του επιτελικού κράτους για μεταξωτές κορδέλες, σε μια χώρα που παραλύει παραδομένη χειμώνα-καλοκαίρι σε πλημμύρες, χιόνια ή πυρκαγιές.

Για όλα αυτά, έρχεται αντιμέτωπος πια με την κοινωνική οργή.

Και αυτή η οργή ξέρετε δεν είναι τυφλή.

Η ελληνική κοινωνία πέρασε πολλά και έμαθε πολλά και με τον πιο σκληρό τρόπο.

Είναι μια κοινωνία ώριμη.

Μαθημένη στα δύσκολα.

Ξέρει πολύ καλά πως να τιμωρεί πολιτικά όσους την έβαλαν στο σημάδι.

Ξέρει πως να χρησιμοποιεί το μεγαλύτερο όπλο που με αγώνες έχει κατακτήσει:

Τη Δημοκρατία.

Και το ίδιο θα κάνει και τώρα.

Είναι τραγικό, αποτελεί ίσως ιστορικό ατύχημα, ότι η χώρα βρέθηκε με τη χειρότερη κυβέρνηση, τη χειρότερη στιγμή.

Και το πληρώνουμε όλοι πολύ ακριβά αυτό.

Η ώρα της πολιτικής αλλαγής όμως, έχει ήδη φτάσει.

Από κάθε γωνιά της ελληνικής κοινωνίας ξεπηδά η ανάγκη και η απαίτηση του τέλους για την κυβέρνηση του κυρίου Μητσοτάκη.

Μαζί με την ανάγκη και την απαίτηση μιας νέας αρχής.

Και είμαι βέβαιος ότι το συνέδριό μας θα δώσει με την πολιτική αποφασιστικότητα, την εθνική ευθύνη και την κοινωνική ευαισθησία των αποφάσεών ένα σαφές μήνυμα προς όλη την ελληνική κοινωνία:

Είμαστε έτοιμοι.

Πιο έμπειροι.

Πιο ώριμοι.

Πιο αποφασισμένοι.

Δεν αποστρέφουμε το πρόσωπο μπροστά στις δυσκολίες.

Θέλουμε, ξέρουμε πως, και μπορούμε.

Έχουμε μάθει και από τις δυσκολίες αλλά και από τα λάθη μας.

Όταν αναλάβαμε η αλήθεια είναι πορευτήκαμε περισσότερο με τη δύναμη της πίστης στο δίκιο και στην ηθική μας υπεροχή, παρά με πλήρη επίγνωση των τεράστιων δυσκολιών και προκλήσεων που θα αντιμετωπίζαμε.

Η μάχη ήταν έτσι κι αλλιώς άνιση.

Ο Δαυίδ απέναντι στον Γολιάθ των δανειστών, απέναντι στη διαπλοκή και τη διαφθορά, της ΝΔ του κ. Μητσοτάκη και των πρόθυμων συμμάχων της.

Σήμερα όμως γνωρίζουμε ποιες είναι οι μάχες που μπορούμε να κερδίσουμε και κυρίως γνωρίζουμε πως θα τις κερδίσουμε.

Για αυτό και όσα προτείνουμε διαμορφώνουν ένα πλαίσιο ρεαλιστικού ριζοσπαστισμού.

Και είμαστε το μόνο κυβερνητικό κόμμα που μόλις πέρασε στην αντιπολίτευση έκανε αναλυτικό απολογισμό των πεπραγμένων του.

Το μόνο κυβερνητικό κόμμα που συζήτησε δημόσια στις οργανώσεις του τον απολογισμό της κυβερνητικής του θητείας.

Πέρα, λοιπόν από τα λάθη, που δεν κάνει μόνο όποιος δεν τολμά, στα χρόνια της διακυβέρνησής μας καταφέραμε πολύ περισσότερα από όσα θα μπορούσε κάνεις να φανταστεί, δεδομένων των συνθηκών της διακυβέρνησης.

Ναι, κάποια από τα μέτρα που αναγκαστήκαμε να πάρουμε υπο τις απειλές και το διαρκή εκβιασμό της τρόικας, έθιξαν δυσανάλογα κοινωνικές ομάδες.

Το αναγνωρίζουμε και στεκόμαστε με ενσυναίσθηση, χωρίς έπαρση απέναντι σε όσους αναγκαστήκαμε να αδικήσουμε.

Και γνωρίζουμε καλά ότι δε μπορεί να υπάρξει δίκαιη ανάπτυξη με δυσανάλογη επιβάρυνση της επιχειρηματικότητας και της μεσαίας τάξης.

Δεν είχαμε όμως τότε άλλη επιλογή, από το να βγάλουμε το λουρί από το σβέρκο της χώρας.

Αυτή ήταν η προτεραιότητα.

Και όλες μας οι επιλογές έγιναν με σκοπό να υπηρετήσουν αυτόν τον εθνικό στόχο.

Και όλες μα όλες, είχαν το ρίσκο μιας πολιτικής δύναμης που δε πορεύεται με αυτοσκοπό την εξουσία αλλά το κοινωνικό και πατριωτικό συμφέρον.

Και ναι, σήμερα μπορώ να το πω χωρίς καμιά αλαζονία.

Είμαστε περήφανοι για τον τρόπο με τον οποίο διαχειριστήκαμε την εμπιστοσύνη του λαού μας.

Είμαστε περήφανοι που αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό.

Είμαστε περήφανοι που επαναφέραμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Είμαστε περήφανοι που φέραμε τη δικαιοσύνη στους χώρους εργασίας.

Είμαστε περήφανοι που δώσαμε υπόσταση και δύναμη στο ΕΣΥ που κατέρρεε και απέκλειε τους ανασφάλιστους συμπολίτες μας.

Είμαστε περήφανοι που μειώσαμε 10 μονάδες την ανεργία.

Είμαστε περήφανοι που στηρίξαμε τα δημόσια σχολεία.

Είμαστε περήφανοι που αυξήσαμε τις δαπάνες για τα δημόσια πανεπιστήμια.

Είμαστε περήφανοι που επαναφέραμε τη 13<sup>η</sup> σύνταξη.

Είμαστε περήφανοι που είμαστε η πρώτη κυβέρνηση που άφησε πίσω της γεμάτα ταμεία και όχι καμένη γη και ελλείμματα.

Είμαστε περήφανοι που νομοθετήσαμε τη δυνατότητα κτήσης ιθαγένειας για τα παιδιά μεταναστών που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα.

Είμαστε περήφανοι που θεσμοθετήσαμε τη νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου και επεκτείναμε το σύμφωνο συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια.

Είμαστε περήφανοι που καταργήσαμε την υποχρεωτικότητα της Σαρία για τη μειονότητα

Είμαστε περήφανοι που πιστέψαμε και υλοποιήσαμε με όποιο κόστος, την ιστορική συμφωνία των Πρεσπών.

Που δεν κάναμε πίσω παρά τις πιέσεις και σήμερα ξέρουμε ότι κάναμε το ορθό για τη χώρα.

Το πατριωτικό μας καθήκον.

Μια Συμφωνία που ξαναέδωσε ευρωπαϊκή προοπτική σε μια περιοχή που συσσώρευε επικίνδυνα εντάσεις, αφήνοντας περιθώρια ενίσχυσης τρίτων δυνάμεων στα Βόρεια σύνορά μας.

Και είναι το μήνυμά της ακόμα πιο επίκαιρο αυτές τις μέρες του πολέμου.

Ως μήνυμα ειρήνης και αλληλεγγύης των λαών σε μια ήπειρο που δοκιμάζεται από τη φρίκη του πολέμου.

Μα πάνω απ' όλα, συντρόφισσές και σύντροφοι, είμαστε περήφανοι που καταφέραμε τον Αύγουστο του 2018, με την έξοδο από τα μνημόνια, να δώσουμε ξανά στη χώρα την ελευθερία να επιλέγει και να ορίζει αυτή το μέλλον της.

Και αυτή η ελευθερία είναι που σήμερα δίνει τη δυνατότητα στις Ελληνίδες και τους Έλληνες να κάνουν μια νέα αρχή.

Να επιβάλουν με τους αγώνες και την ψήφο τους την πολιτική αλλαγή.

Μια πολιτική αλλαγή που θα είναι βαθιά, τολμηρή και θα αγκαλιάσει όλες τις πτυχές της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ζωής.

Θέλω να είμαι εδώ καθαρός:

Δεν ερχόμαστε να διαχειριστούμε την τραγική κατάσταση που δημιούργησε η πολιτική του κ. Μητσοτάκη.

Ερχόμαστε να την αλλάξουμε εκ βάθρων.

Να δώσουμε ανάσα στη δημοκρατία, χώρο στην κοινωνική δικαιοσύνη, κίνητρα στην ανάπτυξη, αξιοπρέπεια στην πατρίδα.

Δεσμεύομαι ότι το πρώτο μας μέλημα θα είναι να καταργήσουμε άμεσα και αποφασιστικά το ασφυκτικό, αντιδημοκρατικό πλέγμα των νόμων με το οποίο η σημερινή κυβέρνηση έχει θωρακίσει το καθεστώς της εκμετάλλευσης των πολλών από ελάχιστους.

Της διανομής των ιματίων του κράτους.

Του ρουσφετιού, των golden boys, των χορηγών και χορηγούμενων, των ευεργετών και των ευεργετούμενων με χρήματα του λαού.

Στο χρονοντούλαπο θα στείλουμε το νόμο Χατζηδάκη που έκανε το οχτάωρο δεκάωρο, και τους εργαζόμενους είλωτες του εικοστού πρώτου αιώνα.

Το νόμο για την ιδιωτική ασφάλιση, που χρηματοδοτεί πλουσιοπάροχα τα funds για να ελέγξουν την επικουρική ασφάλιση και τις ζωές των συνταξιούχων.

Τον πτωχευτικό νόμο που οδηγεί με fast track διαδικασίες πολίτες, νοικοκυριά και μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην πτώχευση και που μεριμνά μόνο για την άνευ όρων ικανοποίηση των τραπεζών.

Το νόμο Κεραμέως που κλείνει τα πανεπιστήμια για χιλιάδες παιδιά με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και ανοίγει τις πόρτες των κολλεγίων και της ιδιωτικής παιδείας.

Το νόμο για την ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας που είναι ντροπή για τη δημοκρατία και τη χώρα.

Να σκουπίσουμε όμως τους άθλιους νόμους, τις άθλιες ρυθμίσεις και τις άθλιες τροπολογίες του καθεστώτος Μητσοτάκη είναι η σχετικά εύκολη δουλειά,.

Η δύσκολη δουλειά που είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε είναι να χτίσουμε μια νέα πραγματικότητα ασφάλειας, δημοκρατίας, και δικαιοσύνης στη χώρα και την κοινωνία.

Η δύσκολη δουλειά είναι να οικοδομήσουμε μαζί μια δίκαιη κοινωνία.

Να βγάλουμε τη κοινωνική πλειοψηφία ξανά από το φάσμα της χρεοκοπίας και της αναξιοπρέπειας και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για μια δίκαιη και συμπεριληπτική ανάπτυξη για τον τόπο μας, αξιοποιώντας τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα και κυρίως το σημαντικότερο, το ανθρώπινο δυναμικό του.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΠΣ έχει όλο το προηγούμενο διάστημα επεξεργαστεί ένα πλαίσιο βαθιών τομών και μεταρρυθμίσεων σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και οικονομικής ζωής του τόπου.

Επειδή όμως τα πολλά λόγια είναι φτώχεια, εγώ θέλω σήμερα στην έναρξη του Συνεδρίου μας να σας καλέσω να δεσμευτούμε ενώπιον

του ελληνικού λαού που μας παρακολουθεί, όχι για δεκάδες αλλά για πέντε βασικές αλλαγές.

Πέντε βασικές τομές άμεσα υλοποιήσιμες, τις πρώτες μέρες της προοδευτικής διακυβέρνησης συν μια μεσοπρόθεσμη.

Πέντε βασικές μας δεσμεύσεις για την ακρίβεια, την εργασία, τη Μικρομεσαία Επιχειρηματικότητα, τη κοινωνική προστασία και τη Νέα γενιά.

Συν μια για την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου.

➤ Η πρώτη βασική μας δέσμευση :

Να προστατεύσουμε άμεσα και αποτελεσματικά νοικοκυριά και επιχειρήσεις από το πρωτοφανές κύμα της ακρίβειας που κατατρώει το εισόδημα μισθωτών και μικρομεσαίων από τη 3η βδομάδα του μήνα.

Πως θα το πετύχουμε αυτό ;

Με μια δέσμη παρεμβάσεων που έχουμε ήδη σχεδιάσει :

- Δεσμευόμαστε για αύξηση του κατώτατου μισθού στα 800 ευρώ.
- Δεσμευόμαστε για αποκατάσταση του «Δ» της ΔΕΗ και επαναφορά της εταιρείας σε στρατηγική υπεράσπισης της κοινής ωφέλειας και όχι της αύξησης των κερδών των μετόχων της.
- Δεσμευόμαστε για αποσύνδεση της τιμής της ενέργειας από τη τιμή του φυσικού αερίου, με παρεμβάσεις όπως αυτές που ξεκίνησαν οι

προοδευτικές κυβερνήσεις στην Ισπανία και τη Πορτογαλία, αλλά και για πλαφόν στη χονδρική τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος.

Στόχος, από τις πρώτες μέρες της προοδευτικής κυβέρνησης, να καταγραφεί στα τιμολόγια του καταναλωτή μείωση τουλάχιστον κατά 50% των αυξήσεων που έχουν δει από την έναρξη του ράλυ της ακρίβειας.

- Δεσμευόμαστε για ανασχεδιασμό της Εθνικής Ενεργειακής Στρατηγικής.

Για επιτάχυνση επενδύσεων ΑΠΕ

Για χρονική μετάθεση της απολιγνιτοποίησης και επανέναρξη αξιοποίησης των λιγνιτικών πεδίων, με στόχο την ενεργειακή επάρκεια.

Για επιτάχυνση της στρατηγικής επιλογής των ενεργειακών κοινοτήτων και διάχυσή τους στις τοπικές κοινωνίες, με στόχο την ιδιοπαραγωγή και την ιδιοκατανάλωση.

- Δεσμευόμαστε για άμεση μείωση του Ειδικού Φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα, στα κατώτατα επίπεδα που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και για ολική επιστροφή του στους αγρότες.
- Δεσμευόμαστε για μείωση του ΦΠΑ στον κατώτατο συντελεστή στα τρόφιμα και στα βασικά προϊόντα διαβίωσης.

- Τέλος, επειδή σε αυτή τη χώρα όλο μιλάνε για λεφτόδεντρα, όταν είναι να στηρίζουμε το δικαίωμα της πλειοψηφίας στην αξιοπρεπή διαβίωση, αλλά καθημερινά οι ίδιοι ποτίζουν τα κλεφτόδεντρα της αισχροκέρδειας και κάνουν τους ανήξερους μπροστά στα ουρανοκατέβαρα κέρδη των παραγωγών ενέργειας, δεσμευόμαστε να φορολογήσουμε τα υπερκέρδη στην ενέργεια, που μέχρι σήμερα τα υπολογίζουμε στο 1,5 δις ευρώ και να τα αποδώσουμε όλα στους καταναλωτές.

Αυτό είναι το σχέδιό μας για να κάνουμε πράξη τη πρώτη μας βασική δέσμευση, την ουσιαστική αντιμετώπιση της ακρίβειας.

- Η δεύτερη βασική μας δέσμευση είναι η ανάκτηση της εργασίας.

Όχι μόνο με την αύξηση του κατώτατου μισθού, αλλά και με την επαναφορά όλων των ρυθμίσεων που κατήργησε η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Για την αιτιολογημένη απόλυση, για το οκτάωρο, για τις συλλογικές συμβάσεις και την επαναφορά των διαπραγματεύσεων, για την επανίδρυση του ΣΕΠΕ, για τη θέσπιση αυστηρών κανόνων που θα βάζουν φραγμό στην ασυδοσία των απολύσεων, του ελαστικού ωραρίου και της μαύρης εργασίας.

Αλλά και για την σταδιακή εφαρμογή του 35άωρου χωρίς μείωση των αποδοχών.

Και θέλω να επισημάνω ότι η δέσμευσή μας να στηρίξουμε αποφασιστικά τον κόσμο της εργασίας δεν είναι μόνο θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης.

Είναι όπως έχει αποδείξει η πράξη και ισχυρός κινητήρας ανάπτυξης.

- Η τρίτη βασική μας δέσμευση είναι αυτή που αφορά στη στήριξη των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων και του Αγροτικού κόσμου.

Όπου Δεσμευόμαστε για άμεση ρύθμιση των χρεών τους που δημιουργήθηκαν στη περίοδο της πανδημίας.

Με διαγραφή μέρους της ονομαστικής τους αξίας και τουλάχιστον 120 δόσεις για το υπόλοιπο.

Είναι μια παρέμβαση που το πιθανότερο δε θα έχει καν σοβαρή δημοσιονομική επίπτωση.

Αφού και για τα Δημόσια ταμεία, ιδίως μετά τη κρίση ακρίβειας, ισχύει το αρχαίο ρητό «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος».

Είναι λοιπόν πρωτίστως ζήτημα πολιτικής βούλησης.

Αν επιθυμούμε μια οικονομία με τις μμε στη πλειοψηφία τους χρεοκοπημένες ή αν επιθυμούμε μια νέα αρχή με δυνατότητα να σωθούν όσες περισσότερες εξ αυτών.

Σε αυτή τη κατεύθυνση δεσμευόμαστε ταυτόχρονα για την ενεργοποίηση ισχυρών χρηματοδοτικών προγραμμάτων από την

Αναπτυξιακή Τράπεζα για μμε και αγρότες, και ιδιαίτερα για προγράμματα μικροπιστώσεων.

Τέλος έχουμε ήδη μελετήσει τον ανασχεδιασμό των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης και του ΕΣΠΑ, προκειμένου να ενταχθεί στο σχεδιασμό χρηματοδοτήσεων τόσο η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα όσο και η αγροτική παραγωγή που σήμερα απουσιάζουν από το κυβερνητικό σχεδιασμό.

- Η τέταρτη βασική μας δέσμευση είναι η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Και κατά κύριο λόγο της υγειονομικής περίθαλψης για όλους με ένα Νέο ΕΣΥ, αλλά και των απόμαχων της εργασίας, των συνταξιούχων.

Το νέο ΕΣΥ αποτελεί εμβληματική μας δέσμευση αλλά και υποχρέωση μετά τη δραματική εξέλιξη της πανδημίας στη χώρα μας.

Δεσμευόμαστε να πολλαπλασιάσουμε τις δομές πρωτοβάθμιας υγείας από τις 127 που λειτουργούν σήμερα στις 380 σε όλη τη χώρα.

Να εδραιώσουμε το θεσμό του οικογενειακού γιατρού.

Να δημιουργήσουμε δίκτυο ολοκληρωμένης ψηφιακής παρακολούθησης και κατ' οίκον φροντίδας.

Να προχωρήσουμε σε μαζικές προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών, ξεκινώντας από αυτούς που έδωσαν τη μάχη της πανδημίας στη πρώτη γραμμή.

Να αναμορφώσουμε το μισθολόγιο με μισθό πρωτοδιοριζόμενου γιατρού τα 2.000 ευρώ, ώστε να δημιουργηθούν κίνητρα ένταξης στο ΕΣΥ.

Να εξαλείψουμε την ανάγκη της αποκλειστικής νοσοκόμας, με προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού.

Να εντάξουμε το υγειονομικό προσωπικό στα βαρέα και ανθυγιεινά

Να δημιουργήσουμε ένα νέος χάρτη Δημόσιας Υγείας και ένα ΕΣΥ που θα αντιμετωπίζει κάθε ασθενή σύμφωνα με τις ανάγκες του και όχι ανάλογα με το πορτοφόλι του.

Σε ότι δε αφορά τους απόμαχους της εργασίας, τους εξαπατημένους από τον κο Μητσοτάκη συνταξιούχους, δεσμευόμαστε ότι το σχετικό κονδύλι που τους στέρησε η κυβέρνηση προκειμένου να καλύψει τη μαύρη τρύπα της ιδιωτικοποίησης της επικουρικής ασφάλισης, θα επιστρέψει στους, θεσπίζοντας ξανά τη 13<sup>η</sup> Σύνταξη.

➤ Τέλος, η πέμπτη βασική μας δέσμευση αφορά τη Νέα γενιά.

Τη πρώτη γενιά μετά το πόλεμο που γνωρίζει ότι θα ζήσει σε δυσμενέστερες συνθήκες από ότι οι προηγούμενες.

Τη γενιά που πλήρωσε το μάρμαρο της οικονομικής κρίσης, των μνημονίων και σήμερα συνεχίζει να πληρώνει το κόστος, με νέους φραγμούς και στη μόρφωση και στην εργασία και σε βασικά δικαιώματα, όπως αυτό της στέγης.

Δεσμευόμαστε λοιπόν ότι θα αποκαταστήσουμε τη δυνατότητα πρόσβασης των νέων, των παιδιών μας, στη γνώση.

Με ένα ολιστικό σχέδιο για τη Δημόσια Παιδεία που θα ενισχύσει τη πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με τις αναγκαίες προσλήψεις δασκάλων και καθηγητών.

Και θα απλοποιήσει τη δυνατότητα πρόσβασης στη τριτοβάθμια εκπαίδευση, θεσπίζοντας την ελεύθερη πρόσβαση σε όσα ΑΕΙ η ζήτηση και οι προσφερόμενες θέσεις το επιτρέπουν.

Δεσμευόμαστε επίσης για διπλασιασμό του αριθμού των μελών ΔΕΠ αλλά και της κρατικής χρηματοδότησης στα πανεπιστήμια σε βάθος τετραετίας.

Για δωρεάν φοίτηση σε Μεταπτυχιακά προγράμματα και Ειδική χρηματοδότηση των Πανεπιστημιακών Ερευνητικών Κέντρων.

Και κυρίως για διαμόρφωση ενός Εθνικού σχεδίου ενίσχυσης της φοιτητικής στέγης.

Και έρχομαι τώρα σε ένα μείζον θέμα που αφορά τόσο τους φοιτητές, όσο όμως, και κυρίως, τις νέες και τους νέους που έχουν τελειώσει τις σπουδές τους και μένουν ακόμη στο παιδικό τους δωμάτιο.

Στα νέα παιδιά, στα νέα ζευγάρια που δεν τολμούν να κάνουν το βήμα να οργανώσουν το δικό τους σπίτι, να ονειρευτούν τη δική τους οικογένεια.

Δεσμευόμαστε λοιπόν για να καταπολεμήσουμε αυτό το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα.

Για να ενισχύσουμε το δικαίωμα των νέων στη στέγη.

Με ένα πρόγραμμα που θα εξασφαλίζει ισχυρή δημόσια στήριξη στα νέα ζευγάρια για τα πρώτα δύσκολα χρόνια.

Με τη δημιουργία μιας τράπεζας στέγης και συνδυασμένες παρεμβάσεις ώστε να αποκτήσουμε σημαντικό απόθεμα κατοικιών προς διάθεση σε νέα ζευγάρια.

Με μια ολοκληρωμένη πολιτική που θα συνδυάζει φορολογικά κίνητρα σε ιδιοκτήτες, περιορισμό της βραχυχρόνιας μίσθωσης, και κυμαινόμενη επιδότηση της στέγης για νέους και νέα ζευγάρια μέχρι 40 ετών.

Από 140 ευρώ το μήνα το άτομο έως 350 ευρώ το μήνα για ζευγάρι με δύο παιδιά.

Σκοπεύουμε έτσι να δημιουργήσουμε άμεσα τις προϋποθέσεις για τη διασφάλιση οικονομικά προσιτής και αξιοπρεπούς κατοικίας, ιδιαίτερα στις νέες και τους νέους.

Αυτές είναι οι πέντε άμεσες βασικές μας δεσμεύσεις που θα νομοθετηθούν και θα αρχίσουν να αποδίδουν καρπούς τις πρώτες 100 μέρες της προοδευτικής διακυβέρνησης.

Μαζί με αυτές αξία έχει να καταθέσουμε και τη μεσοπρόθεσμη δέσμευση που αφορά την αλλαγή του παραγωγικού μας μοντέλου.

Γιατί η αναστροφή της πορείας της χώρας και της οικονομίας απαιτεί ριζοσπαστικές αναδιανεμητικές πολιτικές.

Αλλά όχι μόνο αυτό.

Απαιτούνται και δομικές αλλαγές, πρώτα και κύρια στο παραγωγικό μοντέλο για μια βιώσιμη και δίκαιη ανάπτυξη και ουσιαστική ευημερία.

Με στροφή στην ποιότητα, σε προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας με αντίστοιχο περιβαλλοντικό και κοινωνικό αποτύπωμα.

Που θα στηρίζεται στο ανθρώπινο κεφάλαιο και ιδίως τα υψηλά καταρτισμένους νέους εργαζόμενους που θα έχουν καλές αμοιβές.

Γιατί οικονομία χαμηλών μισθών σημαίνει οικονομία χαμηλών προσδοκιών.

Που θα στηρίζει την αύξηση της εγχώριας παραγωγής ώστε η χώρα να βρει επιτέλους έναν διατηρήσιμο και ανθεκτικό αναπτυξιακό δρόμο στον διεθνή καταμερισμό.

Δεν πρέπει να συνεχίσουμε στο λάθος δρόμο οι ευρωπαϊκοί πόροι να κατευθύνονται σχεδόν εξ ολοκλήρου σε εισαγωγές.

Να αυξήσουμε το μερίδιο του ΑΕΠ στο οποίο συμβάλει η εγχώρια μεταποίηση και βιομηχανία και να βελτιώσουμε την παραγωγικότητα του αγροτικού τομέα και την ικανότητα του να καλύψει βασικές ανάγκες της χώρας.

Να δώσουμε προτεραιότητα στην πράσινη και ψηφιακή μετάβαση και έμφαση στον τρόπο με τον οποίο διανέμονται τα οφέλη τους στο σύνολο της κοινωνίας και της οικονομίας.

Για να μη γίνει η πράσινη και ψηφιακή μετάβαση η νέα σκληρότερη πηγή αδικιών και ανισοτήτων.

Γιατί πρέπει να είμαστε καθαροί : ένα σχέδιο για την πράσινη μετάβαση που μεταθέτει τα βάρη στους πολλούς είναι καταδικασμένο να καταρρεύσει. Η πράσινη μετάβαση για να υπάρξει πρέπει να είναι δίκαια.

- Δεσμευόμαστε λοιπόν για την Αποκέντρωση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ σε νοικοκυριά, ΜμΕ, αγρότες, ενεργειακές κοινότητες και Δήμους. Με εξασφάλιση του αναγκαίου χώρου στο σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και με αντίστοιχα χρηματοδοτικά εργαλεία από ευρωπαϊκούς πόρους.
- Δεσμευόμαστε για Ενίσχυση και επέκταση των προγραμμάτων εξοικονόμησης ενέργειας σε κατοικίες - επιχειρήσεις και δημόσια κτίρια με πολλαπλάσιους πόρους και κατάλληλα χρηματοδοτικά εργαλεία
- Δεσμευόμαστε για Στήριξη της Έρευνας και Ανάπτυξης των ελληνικών επιχειρήσεων και συνεργασίας με τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά ιδρύματα.

- Για ένα Εθνικό σχέδιο ενίσχυσης της τοπικής παραγωγής με σύντομες αλυσίδες αξίας και μικρό περιβαλλοντικό αποτύπωμα στον αγροτικό τομέα.
- Και για στοχευμένα μέτρα μείωσης του κόστους παραγωγής, δημιουργίας και ενθάρρυνσης ένταξης του αγροτικού κόσμου σε συνεργατικά σχήματα.

### Συντροφισσες και σύντροφοι

Αυτή η μεγάλη προσπάθεια που φιλοδοξεί να αλλάξει τη χώρα και συνεπάγεται συγκρούσεις με συμφέροντα και κατεστημένες αντιλήψεις, δεν μπορεί να πετύχει χωρίς τη συμμετοχή της κοινωνίας.

Απευθύνουμε λοιπόν ανοιχτό κάλεσμα συμπόρευσης στους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους μικρομεσαίους, τη νεολαία, τους ανθρώπους του πολιτισμού και του πνεύματος.

Κάλεσμα συμπόρευσης και αγώνα για την απαλλαγή από το καθεστώς Μητσοτάκη.

Για μια συμμαχία ανάπτυξης και προόδου με δικαιοσύνη, που θα αναδείξει και θα στηρίξει την προοδευτική κυβέρνηση.

Το ίδιο κάλεσμα απευθύνω και στις οργανώσεις και τα κόμματα του δημοκρατικού προοδευτικού χώρου.

Εμείς, η βασική αλλά όχι μοναδική δύναμη του προοδευτικού χώρου, αναλαμβάνουμε την ευθύνη που μας αναλογεί.

Απλώνουμε το χέρι μας σε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις του τόπου.

Να ξεπεράσουμε προβλήματα του παρελθόντος που μας χώρισαν και μας πλήγωσαν.

Και να συμφωνήσουμε σε ένα ριζοσπαστικό και ρεαλιστικό πρόγραμμα,

Να ενώσουμε δυνάμεις, να νικήσουμε και την επομένη ημέρα της κάλπης της απλής αναλογικής να σχηματίσουμε προοδευτική κυβέρνηση.

Υπάρχει θέση και ρόλος για όλους, ανεξάρτητα από ιδεολογικές διαφορές.

Και ένα κοινό πρόγραμμα προόδου θα δώσει στην υπόθεση της προοδευτικής διακυβέρνησης τη μεγάλη δύναμη που χρειάζεται για να αλλάξει την κοινωνία.

Τους καλώ λοιπόν να ανοίξουν τα χαρτιά τους.

Πώς, πιο γρήγορα θα απαλλαγεί ο τόπος από την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Πώς, ποια κυβέρνηση, και με ποιο πρόγραμμα θα πρέπει να αναλάβει τις τύχες της χώρας.

Εμείς είμαστε ανοιχτό βιβλίο.

Ούτε αποκλείουμε αλλά ούτε και μπορούμε να περιμένουμε κανένα.

Θέλουμε να είμαστε και θα είμαστε η πρώτη πολιτική δύναμη και με διαφορά στην κάλπη της απλής αναλογικής, όποτε και αν ο κος Μητσοτάκης αποφασίσει να τη στήσει.

Θέλουμε να είμαστε και θα είμαστε κορμός και θεμέλιο μιας κυβέρνησης που μπορεί να προκύψει από τη κάλπη της απλής αναλογικής.

Μιας κυβέρνησης που θα υπηρετήσει τις ανάγκες του ελληνικού λαού, χωρίς εξωτερικούς καταναγκασμούς, χωρίς εκβιασμούς, χωρίς δεμένα χέρια.

Θέλουμε να είμαστε και είμαστε ανοιχτοί σε συνεργασίες με βάση ένα κοινό πρόγραμμα δημοκρατίας και προόδου.

Και ας μη λησμονεί κανείς :

Η κοινωνία δεν εμπιστεύεται και η ιστορία δεν θυμάται ποτέ τους απόντες από τα μεγάλα προσκλητήρια της.

Η κοινωνία και η ιστορία δικαιώνουν αυτούς που δε δίστασαν να μπουν στη μάχη και να αγωνιστούν για ψωμί και δικαιοσύνη.

Στο Συνέδριό μας όμως, Συντρόφισσες και σύντροφοι, καλούμαστε να πάρουμε σημαντικές αποφάσεις και για το ίδιο το κόμμα μας.

Να αποδείξουμε ότι είμαστε έτοιμοι να αλλάξουμε πρώτα εμείς για καταφέρουμε να αλλάξουμε τη χώρα.

Το κόμμα είναι το εργαλείο της πολιτικής αλλαγής, ο φορέας των ιδεών της κοινωνικής δικαιοσύνης και του σοσιαλισμού, η οργανωμένη δύναμη που παρεμβαίνει άμεσα και αποφασιστικά σε όλα τα μέτωπα.

Μέλημά μας σήμερα, μπροστά στα νέα σύνθετα και δύσκολα καθήκοντα, δεν μπορεί παρά να είναι η ολόπλευρη ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς του, της ικανότητάς του να βρίσκεται μέσα στην κοινωνία και να μάχεται με την κοινωνία.

Σας καλώ, λοιπόν, να ανοίξουμε χωρίς φόβο και προκαταλήψεις το κόμμα στην κοινωνία.

Τόσο αποφασιστικά που σε κάποιο σημείο το κόμμα να γίνεται ένα με τις αγωνίες, τις διεκδικήσεις, τα σκιρτήματα και τα κινήματα των κοινωνικών ομάδων σε κάθε χώρο δουλειάς και κατοικίας.

Σας καλώ να εντάξουμε στο κόμμα τον κόσμο που μας στηρίζει πολιτικά και εκλογικά, γιατί αυτός ο κόσμος είναι που θα μας προσφέρει τη γνώση και την πείρα του, τη δράση και τη συμμετοχή του, τη ζωντάνια που μας βοηθάει να αποφύγουμε τη γραφειοκρατική αναπαραγωγή του εαυτού μας.

Σας καλώ να αξιοποιήσουμε για το σκοπό αυτό, αλλά και για την εμπέδωση της άμεσης δημοκρατίας, τις νέες τεχνολογίες της ψηφιακής εποχής, που μας δίνουν νέες και μεγάλες δυνατότητες.

Να απευθυνθούμε στους νέους με σύγχρονους τρόπους, για να ξεπεράσουμε το μεγάλο εμπόδιο της αποστροφής στην πολιτική και τα κόμματα, που γέννησε το παλιό πολιτικό σύστημα.

Σας καλώ να εμπιστευτούμε χωρίς αστερίσκους, θεωρητικά προσχήματα, και σύνδρομα ιδιοκτησίας της αλήθειας τα μέλη του κόμματος.

Όλα τα μέλη του κόμματος, παλιά και νέα, από όπου κι αν ξεκινάει το πολιτικό τους βιογραφικό.

Μόνο έτσι, με πραγματικές οργανώσεις μελών, κόμμα μελών, αποφάσεις μελών, επιλογές μελών, και βέβαια δράση μελών, ο ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία, θα γίνεται κάθε μέρα πιο δυνατός, πιο βαθιά ριζωμένος στην κοινωνία, πιο έτοιμος να φέρει σε πέρας δύσκολα και σύνθετα καθήκοντα.

Σας καλώ να αποδείξουμε ότι μπορούμε να κάνουμε τον ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία, το πιο δημοκρατικό και συμμετοχικό κόμμα στην Ευρώπη.

Όχι κάθε τρία ή τέσσερα χρόνια που έχουμε Συνέδριο αλλά κάθε μέρα, σε κάθε κρίσιμη στιγμή.

Να πάρουν τα μέλη του κόμματος τον ΣΥΡΙΖΑ στα χέρια τους σήμερα για να πάρουν την Ελλάδα στα χέρια τους αύριο.

Και να αποδείξουμε ότι μπορούμε να κάνουμε πράξη το σύνθημα «η Δημοκρατία στην εξουσία».

Σας καλώ λοιπόν να στηρίζετε τις προτάσεις για τις καταστατικές αλλαγές που ομόφωνα εισηγείται η επιτροπή καταστατικού, καθώς και τη πρότασή μου για εκλογή της συλλογικής μας ηγεσίας, Προέδρου και Κεντρικής Επιτροπής, απευθείας από τη βάση του Κόμματος.

Χωρίς διαμεσολάβηση, όλα τα μέλη του Κόμματος να έχουν το δικαίωμα και την ευθύνη της επιλογής.

Από τον πρόεδρο και τα στελέχη της Κεντρικής Επιτροπής ή τους βουλευτές, μέχρι το τελευταίο μέλος της πιο μακρινής οργάνωσής μας, όλοι να έχουμε τα ίδια δικαιώματα στη λήψη των αποφάσεων και στην εκλογή των οργάνων.

Σας καλώ όμως, συντρόφισσες και σύντροφοι, να έχετε στο μυαλό σας και κάτι τελευταίο, αλλά όχι το πιο ασήμαντο.

Μαζί με τις καινοτόμες αλλαγές.

Μαζί με το αναγκαίο άνοιγμα στη κοινωνία.

Να κρατήσουμε, φυλαγμένο πάντα στην αριστερή μας τσέπη, το συναξάρι των αγώνων, των θυσιών, της προσφοράς στο λαό, που συνόδευσαν πάντα την Αριστερά στη δύσκολη πορεία της μέσα στις δεκαετίες.

Να κρατήσουμε και να διαφυλάξουμε τους ηθικούς κώδικες της ανιδιοτέλειας, της συντροφικότητας, της αφοσίωσης στην πατρίδα και την κοινωνική πλειοψηφία.

Με την ηθική υπεροχή της αριστεράς και των αγώνων της, με τις ρίζες μας στην ιστορία, και τα κλαδιά και τα φύλλα μας στις εποχές που ζούμε, και σε κείνες που θέλουμε να έχουν τη σφραγίδα μας, να συνταχθούμε στους νέους αγώνες.

Να γίνουμε ένα κόμμα πρωτοπόρο στις δομές, τις διαδικασίες και τη δράση του.

Να γίνουμε ένα κόμμα μικρογραφία της κοινωνίας που οραματιζόμαστε.

Να γίνουμε εμείς η αλλαγή που οραματιζόμαστε.

Για τη δικαιοσύνη, για την ελευθερία, για την Ελλάδα.

Γιατί και πάλι σε εμάς, συντρόφισσες και σύντροφοι, έλαχε ο κλήρος να βγάλουμε ξανά τη χώρα και το λαό από τα δύσκολα.

Ευτυχώς σε αυτή την χώρα υπάρχει ισχυρή Αριστερά,

Υπάρχει ο ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία.

Υπάρχει προοδευτική και ανθεκτική δημοκρατική παράδοση .

Μαζί να δώσουμε ανάσα στα λαϊκά στρώματα και την μεσαία τάξη,

Μαζί να δώσουμε στήριξη στην υγιή επιχειρηματικότητα,  
Να δώσουμε προοπτική στις νέες και τους νέους,  
Να δώσουμε ισότιμη εκπροσώπηση στις γυναίκες που διεκδικούν το  
μισό τουλάχιστον του ουρανού.

Ξανά, λοιπόν, μπροστά με την Αριστερά.  
Νίκη για τον ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία στις επόμενες εκλογές.  
Μαζί, όλες οι προοδευτικές δυνάμεις, μπορούμε από τη πρώτη κάλπη.  
Να φέρουμε τη Πολιτική αλλαγή και μια Νέα Αρχή για τον τόπο.

